

Na de inval in het VLOScentrum op 2 april 2014 werd het ons verboden nog crisisopvang of noodopvang te geven aan dakloze mensen met en zonder papieren. Ons VLOScentrum werd ontruimd en aangepast om een goedkeuring te krijgen als "gemeenschapsvoorziening". Die vergunning is vorige maand verleend. Wij wachten nu nog op een toelating van de eigenaar, parochiale werken, voor een conciërgefunctie én nieuwe huurovereenkomst.

De winter staat voor de deur. Dagelijks komen dakloze mensen aankloppen.

Een Tamil, erkend vluchteling, met zijn zieke vrouw en twee kindjes. Hij werd twee maanden vóór de hereniging met zijn familie dakloos. Zij moeten nu ruim twee maanden wachten op verblijfsdocumenten. Dus geen dringende heelkundige ingreep mogelijk. Geen onderdak. Overdag bij VLOS en 's nachts bij landgenoten.

Een Kosovaarse vrouw en zoontje worden erkend als vluchteling. Door het jaren dolen blijft zij op straat. De diensten vinden haar onhandelbaar. VLOS start haar op. Elke mens op de dool verdient opvang, op maat.

Twee zussen en kindje, een familie met drie kindjes, alleenstaande mannen, 8 maanden zwangere vrouw, allen zonder papieren. Elke dag opnieuw moeten wij intens zoeken naar een warme opvang...

Wij hebben sinds de inval alle diensten afgelopen. Maar zoals twee jaren geleden, geen opvang bekomen voor deze doelgroep.

Sint-Niklaas is de laatste centrumstad die álle mensen zonder papieren doorstuurt naar omliggende centrumsteden voor opvang. Nochtans OPVANG is een GRONDRECHT.